

U SPOMEN

U ovom tužnom trenutku, kada smo svi zatečeni nemilim događajem, ovdje ne pišemo oproštajne riječi, već odajemo počast vrlinama koje krase samo izuzetne osobe – neslomljivosti, zanosu, poletu, stručnosti i mudrosti, od kojih je bio sazdan i naš Joža. Bio je atletičar, rukometni sudac, učitelj skijanja, a svi s kojima je surađivao pamte njegovu svestranost i nada sve mladenačku vedrinu kojom je zračio.

Vjerojatno je zbog svih tih svojih plemenitih obilježja odabrao poziv učitelja tjelesne i zdravstvene kulture i darivao ih punih četrdeset godina učenicima OŠ “S.S. Kranjčevića” u Zagrebu. Uz čitav niz uspjeha u nastavi, osniva školski sportski klub “Poletarac” koji je tijekom njegova rada prigrlio u svoje okrilje više od deset tisuća učenika. Njegova životna uloga u školi je nemjerljiva, ali je jednako velika i sa stajališta edukacije studenata Kineziološkog fakulteta. Kao vanjski stručni suradnik fakulteta punih je trideset godina bio uključen u provedbu vježbi iz Kineziološke metodike prenoseći studentima sve tajne vođenja nastavnog procesa. Time je generacijama studenata, osim stručnog znanja, trajno usađivao ono najznačajnije - ljubav i entuzijazam za ovaj poziv. Tako kvalitetnu osobu i profesionalca svi su prepoznali, zbog čega je naš Joža proglašen prvim učiteljem savjetnikom iz tjelesne i zdravstvene kulture u Republici Hrvatskoj.

Uz rad u školi intenzivno se zalagao za unapređenje naše struke, zbog čega se posebno mora istaknuti Jožina uloga u razvoju Hrvatskog kineziološkog saveza. Za

potrebe saveza uključivao se bespoštedno u sve akcije, i kao član, i kao tajnik i kao njegov predsjednik, emotivno, ponekad i žučno, zastupajući interese struke. Zbog toga nema ministra u danas zvanom Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa koji ga u posljednjih dvadeset godina nije upoznao kao zaštitni znak Hrvatskog kineziološkog saveza.

Možda je upravo zato sudbina odredila simboliku: i u posljednjim je trenucima svoga života radio za Hrvatski kineziološki savez. Otišao je doslovce s olovkom u ruci, nagnut nad papire Saveza, cijelim bićem uronjen u organizaciju ovogodišnje Ljetne škole kineziologa Hrvatske. Zato se za našeg Jožu **ne smije kazati da je radio i živio za Hrvatski kineziološki savez, već da je živio Hrvatski kineziološki savez.**

U trenutku rastanka s osobom kakva si ti, u ime svega što si u svom bogatom životu učinio, želimo istaknuti da si u nama ostavio neizbrisiv, tebi tako drag skijaški trag, toliko dubok da ga nikada neće prekriti snijeg zaborava.

Zato ovaj Zbornik radova posvećujemo kolegi i prijatelju Josipu Pokecu!

Hrvatski kineziološki savez